

Naar han siger, han ikke vil bruge Pengene, er det den højeste Lov i Landet. Bevillingen er altsaa udeladt af Finansloven i Aar. Om Pengene i Fjor ere blevne benyttede eller ej, ved jeg ikke. Jeg ved, der er adskillige Foredragsforeninger, der have dannet sig netop under Hensyn til denne Bevilling, og have indgivet Andragende om at faa Del i disse Penge. Hvorvidt de have faaet det, ved jeg ikke, men jeg tillader mig at spørge den ærede Minister, om disse Penge ere uddelte i Fjor, og hvorfor han ikke i Aar har sat Bevillingen paa Finansloven.

Jeg skal nu vende mig til Kultusministeriets Budget. Her finde vi et stort Beløb forlangt til Kirker. Det er jo ikke saa underligt. Militæret skal jo have flere Penge i Aar end tidligere, og naar der skal meget til Militæret, skal der ogsaa meget til Kirkerne, de to Ting pleje at følges trofast ad. Jeg vil navnlig omtale 3 af de Kirkebevillinger, der ere forlangte. Der er først en Kirke i Kjøbenhavn, i Dybbølsgade, hvortil der kræves 25,000 Kr. til Drift og Vedligeholdelse. Det oplyses, at de, der bygge Kirken, have 100,000 Kr. og Udsigt til yderligere 44,000 Kr., og desforuden har Kjøbenhavns Kommune skænket Grund til Kirken. Jeg synes, at naar de have 144,000 Kr., have de rigelig, hvad de behøve til at bygge en Kirke for, saa at der ikke er Grund til, at Staten skulde yde yderligere 25,000 Kr. Der er endnu en Grund, hvorfor jeg synes, at Staten bør nægte disse Penge, nemlig den, at Kjøbenhavn har faaet sit Tiggerprivilegium, har faaet Ret til at indsamle rundt omkring i Landets Kirker paa Store Bededag. Dette er nu blevet udnyttet i 3 Aar, og det viser sig, at Præsterne faa bedre og bedre Greb paa at samle Penge ind. Første Aar fik de 17,400 Kr., andet Aar 25,800 Kr., i Aar 29,900 Kr. Vi se, at de lære Kunsten at tigge Penge sammen bedre og bedre. Med andre Ord, de have blot paa 3 Dage indsamlet 73,000 Kr. over hele Landet til kjøbenhavnske Kirker. Der er til en Kirke i Randers forlangt et Beløb af 30,000 Kr. Der staar i Anmærkningerne til Finansloven, at i Randers er der kun een Sognekirke. Det er nok sandt, men alligevel Sandhed med Modifikation. Der er to Kirker i Randers, idet der foruden St. Mortens Kirke ogsaa er Hospitalskirken, hvor der holdes Gudstjeneste. Naar en By som Randers har to Kirker, synes jeg, der ikke er Grund til der at opføre en ny kostbar Kirke. For øvrigt have de i Ran-

ders samlet 50,000 Kr. og eje Grunden. Jeg kan da ikke indse, hvorfor Staten skulde ofre 30,000 Kr. for at afhjælpe den der tilstedeværende Kirketrang. Til Aalborg forlanges 35,000 Kr. Der er de heller ikke daarligt stillede, de have samlet 60,000 Kr. Andetsteds i Landet kan man bygge Kirke for 18,500 Kr. Naar de her have 60,000 Kr., synes jeg ogsaa, de selv kunde bygge en Kirke og behøve ikke at komme til Staten. Det kan endvidere oplyses, at Aalborg ikke har mindre end 3 Kirker i Øjeblikket, og det er dog ikke nogen overordentlig stor By. Jeg synes derfor, at den Kirketrang, der her er Tale om, mest eksisterer i visse Folks Fantasi.

Der er en Sag, jeg vil henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa, det er Aftenskolen her i Landet. For to Aar siden blev der til Aftenskolen kun givet 10,000 Kr., men Summen er siden fordoblet her fra Tingets Side, saa at der i de senere Aar er givet 20,000 Kr. aarlig. Naar man ser paa den Gavn, som Aftenskolen gør, er dette kun en ringe Støtte. Aftenskolen er i de senere Aar gaaet meget stærkt frem, men det er ikke paa Grund af den Støtte, Staten har ydet. Nej, det er paa Grund af den Offervillighed, som Lærerne ude i Landet vise, idet de for en stor Del arbejde for saa godt som ingen Ting. Det er deres Interesse og Kærlighed til Oplysningen og denne Sag, der har baaret Skolen frem. Det burde paaskønnes fra Statens Side, saa vi atter i Aar tog op til fornyet Overvejelse, om det ikke var rimeligt at støtte denne Sag yderligere. Der er i Aar kommet et andet Moment til. Der blev i Fjor her i Kjøbenhavn paabegyndt en Aftenskole, som samlede 2 à 300 Elever. Men den har nu slaaet saa udmærket an, at den i Aar er begyndt med 8 til 900 Elever. Jeg synes derfor, at det er en Sag, der ogsaa kunde fortjene Støtte fra Statens Side. Det viser sig jo, at vi ikke kunne faa en Skolelov. Derfor maa vi se at hjælpe paa de enkelte Punkter, hvor det er muligt at hjælpe paa Oplysningen, og Aftenskolen er et af de Midler, hvorved der kan udbredes Oplysning blandt Befolkningen. Der er et nyt Skolefag, der er ved at arbejde sig frem i Folkeskolen, det er Undervisning i Husholdning og Madlavning. Her i Kjøbenhavn have vi ønsket det og faaet det gennemført, og det er til Dels sket paa Frederiksberg. Ude omkring i Provinserne arbejdes der ogsaa for Tiden stærkt paa at faa dette Fag indført, men Ulykken er mange Steder, at Byraadet ganske vist er